

Δεν πεθανα λοιπον ακομα; Υπαρχω; Νοιωθω;
 ΤΙ ΑΙΣΙΟΔΟΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΑ-
 ΛΑΜΠΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΠΡΟΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΒΗΣΕΙ. Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, Η
 ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΣΑ, ΤΟΥ ΣΕ ΙΣΟΒΙΑ ΔΕΣΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ.

(ειρωνικο γελιο η και αμηχανια αν θελετε).

ΕΥΤΥΧΙΑ

Με λατρευω. Να κατι περα για περα αληθινο. Οχι πως δε θυμωνω ποτε μαζι μου.
 Ισα-ισα. Μα τοτε — οταν αξιζω να θυμωουν μαζι μου — δεν ειμ εγω πραγματικα.
 Με λατρευω, οταν λουλουδι γυρευω λουλουδια. Οταν γερω δλαστος στο φυσημα
 τ ανεμου, να αισθανθω μι αγρια καμπανιτσα στη φουχτα μου. Οταν σκορπαω μυρω-
 διες, λουλουδενιες, μεθυστικες. ΟΤΑΝ ΕΙΜ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ. Ενα πλασματακι
 μεσα σε τσα αλλα, ουτ ασχημοτερο, ουτ ομορφοτερο ουτε συγκρινομενο με τιποτ
 αλλο.

Μ αγαπαω, οταν ακουω τα πουλια, με την ψυχη μου ανακατη, να κελαηδανε. Ο-
 ταν φτερουγαω και μαζι τους αμολιεμαι στα ουρανια.

Γινομι ομορφη, ετσι που πλημμυριζω απ την αγαπη σου. Ετσι που νιωθω την αναγκη
 να σε κοιταζω, να σου μιλαω, να σ ακουω, να σε κατалаβαινω, να σε νιωθω πραγ-
 ματικα. Ετσι που τρεμω στ αγγιγμα σου, ετσι που χωνευεσαι με την ψυχη μου.
 Ειναι η ζεστα που μεταδιδεις, ειν η ομορφια σου! (ματια) το βλεμμα σου, (στομα)
 τα λογια σου, (εσυ) η ψυχη σου. Λατρεμενος ολοκληρος ατελειωτα, αγνωρα, μο-
 ναδικα.

Καθε που γραφω τρεμει το χερι, πυρων η ματια, πετα η ψυχη μου. Σε βλεπω —
 σε βλεπω, σ αγγιζω, σε χαιρομαι, σε. . . — δεν ξερω τη λεξη — μα τι πειραζει;

Η γνωρμια σου μετραει μονο, μονα τα ματια κι η ψυχη σου. Λατρεμενος πατω-
 κορφα.

Λαχταρα, ονειρο, γλυκα, ομορφια, ευτυχια ανειπωτη.

Γεωργια Αθανασiou

1

Κανει κρυο

Βρεχει

Εγω ομως δε βρεχομαι

2

Φωτα! Ανθρωποι! Φωνες!

Πανδαισια χρωματων
 Μια απεραντη μοναξια.

3

Σδηνει ο ηλιος
 Μια δεσμη χρωματων
 Το σκουρο τ ουρανου με φοβιζει.